

[**KOMINNIK** *sb m*

kominnik, komiennik.

Teksty nie oznaczają ó oraz é.

sg N kominnik. ◇ D kominnikowi.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Kominiarz; camineuta, fumariorum purgator, fuliginem tractans Cn: Kominnikowi za powróż na 30 sążni do wycierania kominów fl. 1 Wawel 1582/450, 1572/440.

*W porównaniu: niektóre rzekły/ podobno ma zbroię málowaną dla rdzey: [...] Niektóre zaś mowiły/ á znáćci żeć fie do Pánien przyſtroił/ iákoby kominnik *HistOtton* 58v.*

HG